

Goede morgen; heel hartelijk welkom bij deze viering. Het is vandaag parochiedag. Dan is de viering een echt feest met wel 3 koren. Er zijn maar 2 dirigenten; Rineke Hoens heeft een ander feest, de bruiloft van haar dochter.

Wij zijn hier samen voor een moment van stilte, een moment van bezinning. Wij hopen dat oude woorden voor ons weer gaan leven.

Wij zijn hier in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest. Amen

De voorbereidingen voor deze viering zijn 3 maanden geleden begonnen. Uit de lezingen voor deze zondag kozen wij een stukje uit het Marcus evangelie. Jezus zegt daar: wie niet tegen ons is, is voor ons. Voor Jezus horen de mensen die niet tot zijn groep behoren er ook bij. Jezus sluit niet uit, integendeel! Jezus denkt 'inclusief'. Het thema voor deze viering is dan ook: Samen Leven. Samen Leven; niet alleen met de mensen van je eigen groep. Samenleven betekent dat je je ook openstelt voor de mensen die niet bij je eigen groep horen.

Vandaag is het de laatste zondag van de Vredesweek. Het thema van dit jaar is: inclusief samenleven. Inclusief samenleven: iedereen hoort erbij. Er is pas sprake van vrede als recht wordt gedaan aan iedereen!

In een moment van stilte bereiden wij ons voor op deze viering.

Laten we bidden.

Eeuwige God. Wij zijn hier gekomen om U te zoeken. Wij zijn zó druk met onze dagelijkse beslommeringen dat wij daar vaak geen tijd voor nemen. Wij bidden dat wij U zullen vinden. Dat wij U zullen vinden in de stilte, in de liederen, in de woorden en in het samenzijn. Open ons hart, onze ogen, onze oren. Dit bidden wij in de naam van Jezus. Amen

Overweging

De lezing begint met een voorbeeld hoe het niet moet. Johannes zegt tegen Jezus; Meester, we hebben iemand gezien die in uw naam demonen uitdreef en we hebben geprobeerd om hem dat te beletten. Demonen uitdrijven; wij zeggen nu: vrij maken van angsten en ideeën die je beletten om echt te leven. De onbekende genezer doet wat Jezus zelf doet: hij zet mensen weer terug in de ruimte; dan zijn zij niet langer onvrij en krijgen zij de kans om zichzelf te zijn.

Johannes en de discipelen die bij hem waren zijn volgelingen en leerlingen van Jezus. Zij krijgen een les in samenleven. Je moet niet denken vanuit je eigen beperkte groep. Je moet denken vanuit de mensen voor wie je de naaste kunt zijn. Die boodschap, die les is nog steeds actueel!

Het denken vanuit je eigen groep zit ingebakken in onze cultuur. Die cultuur is vaak géén samenleving maar een samenraapsel van verschillende groepen. Mooi als je bij de groep hoort, pech als je niet erbij hoort.

Je moet denken vanuit de mensen voor wie je de naaste kunt zijn. Die les van Jezus geldt ook voor ons als parochie. Gelukkig hebben wij veel mensen die zó denken en daarnaar leven. Mensen die veel tijd besteden aan het bezoeken van zieken en bejaarden, thuis of in één van de verzorgingscentra. Mensen van de parochiewacht. Zo lang je mobiel bent kan je daar elke werkdag terecht als je vragen hebt of gewoon een kaars wilt opsteken.

Eén van de parochiewachten ken ik heel goed. Op een goede dag vertelde zij mij dat ze, toen er niemand kwam, in het leesrek van de Torenzaal had gekeken. Met toenemend

enthousiasme las zij in de laatste encycliciek. Het is een mooie illustratie van de voordelen van samenleven want de encycliciek is aangeschaft en ging mee op vakantie. In de tent, 's avonds, bij het licht van de gaslamp sudoku's maken verveelt op den duur. Lees een stukje van de encycliciek en je hebt wat om over na te denken.

Wij zijn wereldwijd één grote familie, schrijft Paus Franciscus. Zo'n gemeenschap ontstaat niet vanzelf. Het is een taak voor ons allemaal om aan zo'n gemeenschap te werken. Dat kan als onze houding is als die van de Samaritaan uit de parabel. Voor wie kan ik de naaste zijn, schrijft de Paus in het eerste deel van de encycliciek.

Bij het lezen van het tweede deel realiseer je je dat de Paus ook leider is van een wereldkerk. Een belangrijk doel van zijn reizen en toespraken is het kweken van begrip. In de ontmoetingen met anderen luistert hij; wat kan hij van de ander leren.

Alleen op die manier is verzoening mogelijk; alleen zó kan er een samenleving van vrede en verzoening ontstaan. In paragraaf 244 schrijft de Paus dat je conflicten niet moet ontkennen. Echte verzoening vermijdt de conflicten niet. Verzoening komt tot stand door middel van dialoog en transparante, oprechte en geduldige onderhandelingen.

Het is vandaag de afsluiting van de Vredesweek. Het thema is dit jaar; 'inclusief samenleven'. Op internet vind je een toelichting bij het thema. In die toelichting worden regels aangehaald uit het gedicht dat Amanda Gorman sprak bij de inauguratie van president Biden. Ik hoop dat mijn vertaling de tekst goed weergeeft. Amanda Gorman zegt: Er is altijd licht. Het vraagt moed om dat licht te zien. Er is licht als wij de moed hebben om dat licht te zijn!

Pax, de stichting die de Vredesweek organiseert, schrijft: in gemeenschappen, getroffen, gekneusd en gebroken door oorlog, uitbuiting en uitsluiting staan steeds weer mensen op die de kracht vinden om te helen, te verbinden en te wijzen naar een horizon van vrede en recht.

De toelichting op internet bij het thema van de Vredesweek heeft een titel. Die titel is een oproep aan ons allemaal: Wat doe jij in vredesnaam? Amen

Vredewens

Leven in vrijheid, kansen om je te ontwikkelen voor iedereen, vrouwen en mannen, een samenleving waar niemand uit de boot valt; dat is leven in Vrede. De Vrede van Jezus wensen wij elkaar toe.

Laten wij bidden

Eeuwige God, wij danken U. Steeds weer worden wij op het spoor gezet naar een toekomst van gerechtigheid en vrede. Geef ons uw Geest, dan zullen wij doorgaan op die lange weg. Dat vragen wij in Jezus' Naam. Amen

Zending

Afgelopen zondag, het begin van de Vredesweek, was het thema: Vrede is een werkwoord. Vandaag horen wij: Wat doe jij in vredesnaam? Wij bidden om de zegen van de Eeuwige, zijn woord is een lamp op onze weg naar vrede. In de Naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen